

vilde gjøre nogen Ret gjældende til den Slags Giendom, mener jeg tvertimod, at det vilde møde en bestemt og, som jeg antager, berettiget Indsigelse. Jeg tror saaledes ikke, det har været muligt for de tidligere Forsvarsministre her at hævde nogen Giendomsret, og jeg tror saaledes heller ikke, at de have været i Stand til at vise Indenrigsministeren til Side, saaledes som den ærede Rigsdagsmand udtalte sig. Den ærede Rigsdagsmand kom imidlertid i sin Motivering med adskillige meget alvorlige Anker over Krigsbestyrelsens Forhold ved denne Leilighed; han citerede flere Uttringer, der ere brugte i en tidligere afsluttet Kontrakt af 1865, og han mente, at man ikke derved tilstrækkelig havde varetaget Forsvarsvæsenets Interesser. Jeg skal ikke her komme ind paa en Undersøgelse af, hvorvidt det af Hensyn til Kjøbenhavns Forsvar mod Søfiden har været heldigt, at man har dannet denne D, men det er nu en Gang flet, og den Kontrakt, som er bleven afsluttet, saavel om Dens Dannelse som om de Forhold, hvorunder den kan benyttes, foreligger for Diebstiftet som en afgjort Sag. Den ærede Rigsdagsmand fremhævede som en Betsynderlighed, at man i denne Kontrakt havde stipuleret, at Benyttelsen af Den ikke maatte lægge væsentlige Hindringer i Veien for Skydning fra de tilstødende Batterier, samt at der ikke maatte henlægges brandfarlige Ting for nær ved Lynetten, og det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at disse Bestemmelser, naagt det var tilføjet, at de omhandlede Gjenstande i paakommende Tilfælde skulde fjernes saa snart som muligt, dog vilde kunne medføre meget betydelige Betænkneligheder i alvorlige Tilfælde. Han anførte derhos, at man vilde tage i Betænkning at nedrive disse Bygninger, og at Udtrykkene: Fjernelse af de brandfarlige Ting snarest muligt, vare saa svævende at man ikke kunde sikke sig den hurtige Udførelse af, hvad man forlangte. Det er ganske vist, at de nævnte Bestemmelser staa i den Kontrakt, som blev afsluttet i 1865; men det undrede mig, at den ærede Rigsdagsmand, da han senere citerede de Betingelser, der i den seneste Tid ere blevne opstillede for Benyttelsen af Refshaleøen, ikke gjorde det høje

Ting opmærksom paa, at Krigsbestyrelsen i disse Betingelser havde gjort det til Gjenstand for sine Bestræbelser at rette paa de mangelfulde Bestemmelser i Kontrakten af 1865. Med Hensyn til de brandfarlige Tings Anbringelse i Nærheden af Lynetten, vil det ærede Medlem, ved at efterse de sidste Betingelser, se, at al Betænknelighed nu er fjernet, idet der i disse Betingelsers Post 3 er bestemt: „Havnebestyrelsen forpligter sig til ved den fortsatte Opfyldning af Refshaleøen henimod Lynetten at efterlade et for Kragejoller, de nævnte smaa Dampskibe og Søbefæstningens Dampkran paa saabart 50 Fod bredt, af Bolværker indfattet Seiløb uden væsentlige Krumninger imellem Opfyldningen og den Udvidelse af Lynetten, hvis Grændse i Dverenskomsten af 22de Mai 1865 er betegnet med æ ø, og forpligter sig til desuagtet at udføre denne Udvidelse i Henshold til Dverenskomsten og overlevere den til Krigsbestyrelsen.“ Derved er altsaa al muligt Fare for Lynetten paa Grund af brandfarlige Gjenstandes Henlæggelse fjernet. Endvidere er den Betænknelighed, der kunde reises imod Kontrakten af 1865, § 1 litr. d med Hensyn til Skydefriheden, efter min Formening fjernet saa meget, det var gjørligt, naar man en Gang var gaaet ind paa Anlægget af Refshaleøen, idet der i Post 1 af Betingelserne staa — hvad ogsaa det ærede Medlem enten oplæste in extenso eller dog i alt Fald citerede —: „Alt, hvad der af Ciere og Brugere af den ved Opfyldning dannede Refshaleø bygges, opføres eller oplægges paa Den, skal Krigsbestyrelsen i Tilfælde af Krigsberedskab eller Krig være berettiget til at demolere, bortskaffe eller ødelægge, Alt, uden at der herfor skal tilkomme bemeldte Ciere og Brugere nogen Erstatning.“ Den ærede Rigsdagsmand vil saaledes se, at Krigsbestyrelsen har faaet en ganske anden og mere udvidet Raadighed i Tilfælde af Krigsberedskab eller Krig, end der var hjemlet i Kontrakten af 1865, uden derved at have paaført Statskassen nogen Udgift. Nu siger det ærede Medlem, at det er godt nok, at noget Saadant staa i Kontrakten; men at man, naar det kommer til Stykket, dog tager i Betænkning at ødelægge værdifulde Gjenstande. Jeg antager imidlertid ikke, at nogen Krigs-